

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **N. B. M.**

prokuratora Prokuratury Rejonowej w W.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 16 lipca 2021 r.

zażalenia P. K.

na postanowienie Sądu Najwyższego - Izby Dyscyplinarnej z dnia 2 grudnia 2020 r.
na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. oraz 171 pkt 1 ustawy Prawo o prokuraturze
(Dz.U.2019.740 t.j.)

postanowił:

pozostawić wniesione zażalenie bez rozpoznania

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2020 r. do Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego wpłynął wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. N. B. M..

Zarządzeniem z dnia 7 października 2020 r. Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej wydał zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku.

Na skutek wniesionych przez pełnomocnika wnioskodawcy i wnioskodawcę zażaleń, postanowieniem z dnia 30 listopada 2020 r. Sąd Najwyższy – Izba Dyscyplinarna utrzymała w mocy zaskarżone postanowienie, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2020 r. Sąd Najwyższy – Izba Dyscyplinarna przyznała adw. M. W. – pełnomocnikowi z urzędu kwotę 600 zł plus VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Zgodnie z zarządzeniem z dnia 3 grudnia 2020 r. odpis zarządzenia doręczono pełnomocnikowi wnioskodawcy, wnioskodawcy oraz prokuratorowi N. B. M. z pouczeniem o przysługującym zażaleniu.

Wnioskodawca zaskarżył ww. postanowienie, wskazując na nieprawidłowości związane z reprezentacją.

Zarządzaniem z dnia 13 stycznia 2021 r. Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej wpisał sprawę wywołaną wniesieniem zażalenia do repertorium II DO, a w dniu 18 stycznia 2021 r. wyznaczono skład do rozpoznania sprawy.

Zarządzaniem z dnia 21 maja 2021 r. sędzia sprawozdawca przedstawił akta ww. sprawy Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Dyscyplinarnej celem rozważania zdjęcia sprawy z wokandy i załączeniu zażalenia pokrzywdzonego do akt, z uwagi na prawomocne zakończenie.

Zarządzaniem z dnia 1 czerwca 2021 r. Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej uchylił swoje zarządzenie z dnia 13 maja 2021 r. i zarządził zdjęcie sprawy z wokandy wskazując na prawomocne zakończenie sprawy.

Zarządzeniem z dnia 8 czerwca 2021 r. przewodnicząca Wydziału I Izby Dyscyplinarnej przedstawiła akta Prezesowi Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej w celu rozważania zmiany zarządzenia z dnia 1 czerwca 2021 r., w uzasadnieniu wskazując na treść art. 426 § 2 k.p.k.

Zarządzeniem z dnia 6 lipca 2021r. Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej uchylił pkt 3 zarządzenia z dnia 1 czerwca 2021 r. dotyczący załączenia zażalenia wnioskodawcy do akt sprawy, w pkt 2 zarządzając dalsze rozpoznanie sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 426 § 2 k.p.k. od postanowienia w przedmiocie kosztów procesu, o których po raz pierwszy orzekał sąd odwoławczy, przysługuje zażalenie do innego równorzędnego składu. Powyższy przepis należy jednak analizować w kontekście gravamenu czyli wymogu wskazania w skardze odwoławczej, że określone rozstrzygnięcie lub ustalenie narusza prawa lub szkodzi interesom odwołującego się.

Przepis art. 425 § 3 zd. 1 k.p.k. wyraźnie bowiem stanowi, że odwołujący się może skarżyć jedynie rozstrzygnięcia lub ustalenia naruszające jego prawa lub szkodzące jego interesom (a ograniczenie to nie dotyczy tylko oskarżyciela publicznego), stąd posiadanie gravamen - jest warunkiem skutecznego wniesienia środka odwoławczego lub podniesienia określonego zarzutu.

W odniesieniu do postanowienia o przyznaniu obrońcy od Skarbu Państwa wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu, wnioskodawca nie ma bezpośrednio interesu prawnego w jego zaskarżeniu.

Dotyczy ono bowiem jedynie kosztów związanych z czynnościami obrońcy, które ponosi Skarb Państwa, a nie skarżący. To, że zdaniem wnioskodawcy pełnomocnik nienależycie wywiązując się z obowiązków obrończych, nie ma żadnego znaczenia, albowiem przedmiotem zaskarżonego rozstrzygnięcia jest wynagrodzenie dla adwokata z urzędu przyznane w minimalnej wysokości, które wchodzi przy tym w ciężar wydatków ponoszonych przez Państwo i nigdy nie obciąża wprost wnioskodawcę. Takie rozstrzygnięcie samo przez się nie narusza zatem praw i nie szkodzi interesom procesowym oskarżonego. Tzw. gravamen w tym zakresie skarżący uzyskałby dopiero wtedy, kiedy sąd orzekłby, że koszty obejmujące wydatki Skarbu Państwa z tego tytułu ponosi wnioskodawca.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

